

I. N. J.

DU
UNITATE DEI,
DISPUTATIO.

Thesis I.

Aliquem totius hujus universi Monarcham ac speciosam hujus Mundi machinam Rectorem existere ipsi et iam sapientiores Ethnici extra omnem dubitationis aleam expositum habuerunt, ut ex ipsis dictis ac effatis non potest non liquere. Hinc disertissimus Romuli Nepotum Cicero l. i. d. leg. in haec verba erumpit: *Nullum tam immansuetum tam verum esse existimo, qui non, etiam si ignoret qualem Deum habere deceat, tamen habendum sciat, quod libri eorum rituales & carmina salario, in quibus ritus & sacrificia, quibus mane & vesperi iram Dei placare aut gratias agere, aut aliquid impetrare, aut mala prorsus a se aversa volebant, attestantur.* Et quamvis populi ante nostra haec tempora per navigationes, qui sine Rege, sine lege, sine recto, sine lecto, sub die instar ferarum degerent, & sine vestitu in sylvis oberrarent inventi sint: At, qui religione aut Numinis sensu omni orbati essent, vix sunt deprehensi. Universus enim iste Mundus, quid nisi Deum architectum suum :ΦαλμοΦανερως demonstrat? Hinc verissime Autor l. i. d. Mundo c. 6. scribit: Διότι πάση θιντή Φύσει γενόμενος αἴσθετος, απ' αὐτῶν τῶν ἔργων θεωρεῖται τὰ γὰρ πάθη, καὶ τὰ διαίρετα αἴναντα, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν ὕδατi, θεῖς λέγοις ἀντιτας ἔργα εἶναι τὰ τὸν κόσμον ἴπεχοντα i. e.: Quapropter, C quum